

Posudek bakalářské práce

Jan Košťál: *Evropská migrační krize jako impuls k neúspěšnému šíření populismu v ČR*

V předkládané bakalářské práci si autor vybral zajímavé téma, kde si všímá toho, že migrační krize počínaje rokem 2015 oproti některým očekáváním nepřinesla nijak výrazné posilování politické moci českých populistických subjektů, zejména co se týče parlamentních voleb v roce 2017. V teoretické části se autor nejprve věnuje teoretickému uchopení populismu v odborné literatuře a rovněž představuje obecné příčiny politického vzestupu populistických stran (což ilustruje na příkladech řecké Syriza a francouzské Front National). V analytické části práce poté pomocí několika kritérií identifikuje na české politické scéně ty politické subjekty, které jsou populistické a měly snahu využívat anti-imigrační politiky pro vlastní politický úspěch.

Práce je psaná čtivým jazykem, ale text obsahuje až příliš prohrěšků proti českému pravopisu, poměrně častá jsou různá gramatická a stylistická pochybení (skloňování, malá a velká písmena apod., stylistika např.: „Jedním z dalších klíčů k úspěchu populistických uskupení jsou veškerá média“, s. 24). Z hlediska struktury práce není zřejmé, proč je metodologie práce odsunuta až do kapitoly tři, když by měla celému následujícímu výzkumu spíše předcházet, aby čtenář měl jasno, jak autor hodlá v práci výzkumně postupovat. Rovněž k metodologické sekci práce je třeba říci, že obsahuje pouze mírně rozvedené informace obsažené již v úvodu, nikoliv hlubší popis toho, jak bude konkrétněji autor zodpovídat na výzkumnou otázku (nejasné je například jak bude analyzována role médií, či jak vůbec můžeme na základě popisu politické soutěže zjistit příčiny relativního neúspěchu populistů). Kapitola druhá věnovaná migrační krizi a jejímu dopadu na evropskou a českou politiku měla být podle mého názoru buď včleněna do nějaké jiné sekce, nebo být rozšířena, aby byla opodstatněna existence samostatné kapitoly.

Je otázkou, do jaké míry autor mohl skutečně ukázat, v čem spočívaly neúspěchy populistických subjektů u voleb, ač jim k tomu hypoteticky mělo pomoci významně negativně naladěné veřejné mínění vůči migrantům přicházejícím do Evropy po roce 2015. Autor sice správně identifikuje několik populistických subjektů na české politické scéně, jeho vysvětlení proč ve volbách neuspěly, není vždy dostatečně pregnantní. Je tomu tak zejména proto, že autor zřetelně nevysvětluje, jak závažnou roli při neúspěchu populistických stran hrály jim postupně probírané faktory. Rovněž autor nikde zcela nedefinuje, co má být považováno za onen úspěch populistů, což je relevantní zejména proto, že zkoumané subjekty obsahují jak stranu

parlamentní, tak neparlamentní strany. Přestože se jedná o kvalitativní práci, čtenáři by mělo být přehledně představeno napříč zkoumanými případy, jaké faktory a do jaké míry hrají roli při neúspěchu populistů. V tomto ohledu by práci prospělo, kdyby opravdovému teoretickému východisku práce (C. Mudde) bylo věnováno více místa na úkor ostatních teoretických aspektů populismu, které autora až tak zásadně nemusí podrobně zajímat.

I přes výše zmíněné nedostatky byl autor hodnocené bakalářské práce schopen za použití dostatečného množství odborné literatury zpracovat adekvátním způsobem relevantní politologické téma. To, co práci schází, je větší metodologická soustředěnost a lépe uchopená komparativní kritéria pro posouzení neúspěchu populistů napříč několika politickými subjekty. Práci tedy doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 11. 8. 2021

Mgr. Stanislav Myšička, Ph.D.